

కృత్రిమమగల గొడవలు

అంటరానోళ్ళ ఆత్మకథలు

“తాటిచెట్టెక్కి ఒకగెల ముంజకాయిలు కొట్టరాదా బావా!” అన్నానేను.
 “తాటిచెట్టంటే నాకా కుక్కలే గుర్తొస్తయ్యి” అన్నడు ఇసాయేలు బావ.

“తాటి చెట్టుకీ కుక్కలకీ ఏంది సమందం?” అనడిగిన

“ఒకసారి నేను పేంటు, సాక్కా యేసు కున్నా! కాకి పేంటు, కాకి సాక్కా!” అంటా మొదలేసిండు.

“అగాగు, తాటిచెట్టు, కుక్కలు అన్నవు. మళ్లా పేంటు, సాక్కా అంటుండవు, అసలు సంగతి జెప్ప” అంటా అడ్డం తగిలిన.

“నువ్వట్ట అడ్డం బడితే, నేనెప్పను” అని మూలి ముడిసిండు.

“సరే! అడ్డం రానే. జెప్ప” అన్నా.

“కాకి పేంటు, కాకి సాక్కా యేసుకోని కొడేలు దీసుకున్న. గొడ్డేలు దీసుకొని పాయ్యే వోణ్ణి ఆ యేల కొండేలు దీసుకున్న”.

“అంటే ఇంగిలీసు సినమాలో కాకిరంగు గుడ్డలేసుకోని యాటకి బోయినట్టా?” అని మళ్ళీ అడ్డం తగిలిన.

ఈసారి మా బావకి కోవం రాలా “ఆ అట్టనే బోయినా” అన్నడు ఉషారుగా.

“ఇకపోతా వున్నవ్వుడు యేం జరిగిందంటే గొల్లొళ్ళ ఇళ్లొళ్ళ కాకర్లొళ్ళ వుండారు. వాళ్ల యిళ్ల దగ్గరికి పోయినానంక అక్కడ రెండు కుక్కలున్నయ్యి. ఈ కుక్కలు గట్టిగా ‘బా’ మన్నే. అనే తలికి అయ్యి నన్నేం జేస్తయిలే అనుకోని గమ్మునున్న. కానీ అయ్యి నా దగ్గరికి రాబోతున్నే. ఆ సమయంలో నేనొక రాయి దీసుకుని వాటి మీదేసినా. వాటిలో ఒక కుక్క ఆ రాయిని పటిక్కిన గొరికి నా మీదికి

కుక్కల దొర

వచ్చేసినయ్యి. నేను వాటి రొద్దునికి తట్టుకో లేక తాటిచెట్టు యెక్కిన. తాటి మానుమీద సగంతరానికి ఎక్కి కూచుని

“యేం రావన్నా! ఈ కుక్క లెపురివి? నేను గానీ దిగిన్నంటే మీరు, మీ కుక్కలు యేమవుతరో, వరుసబెట్టి ఏటి సావగొట్టిస్తా!” అని అన్నా.

ఓబ్బాయ్యా! యేమనవులే! నేను అదిలిస్తలే” అని ఆ రామయ్య సలహా యిచ్చిండు.

“ఈ తడవ నేను కొండకు బోయిస్తే నీ

కుక్కలు బతకవు కట్టేసుకో” అన్నెప్పి రామయ్య కుక్కల్ని తరిమేసినంక నేను చెట్టుదిగి కొండకు బోయిన. అక్కడ ప్రతీకంగా కట్టెలేరుకోని, ఈ కుక్కల గొట్టాలని రెండు బడితేలు గొట్టు కున్న. ఆ తాటిచెట్ల దగ్గరికి వచ్చిం తర్వాత మార్కు బర్రెలు గాస్తావున్నడు.

“యేవిరా? మార్కా! ఈ కుక్కలు నన్ను కరవనొచ్చి నయ్యి. ఈ రోజు మాత్రం అయ్యి వుంటానికి లేదు. వాటిని సావగొడదం పా!” అని జెప్పేసి మార్కుకొక బడితిచ్చి నేనొక బడితె దీసుకోని ఆవనే వూరిమీదకి బోయినం.

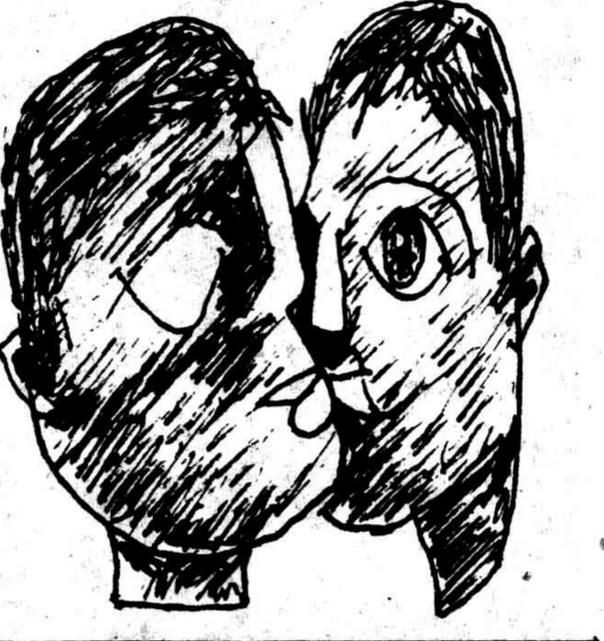
వూళ్ళో వున్నోళ్లు యేమనుకుంటున్నరంటే “యేందీళ్లు బడితె దీసుకోని కుక్కల తరుము తుండరు యేందయ్యో” అనుకుంటండరు.

“నోరెత్తితే మిమ్మలగూడ సావగొట్టిస్త. ఎక్కు వగానీ మాట్లాడితే కుక్కలగాదు మనుషుల్నే సావగొట్టిస్త” అని రొవ్వుకుంటా అరిచినా.

ఆ కుక్కలు మాకు దొరక్కుండా ఆ కనిగిరి గడ్డకు యెళ్లి పోయినయి. ఇయ్యి మనకి దొరకవులే అనుకొని మా కట్టెల మోపును నెత్తిన పెట్టుకొని ఇంటికొచ్చేసిన.

“అది బావ కుక్కల కథ” అన్నాడు

“అయితే ఇసాయేలు బావా సువ్వు బోవేట గాడి వన్నమాట. సావగొట్టిస్త, సావగొట్టిస్త అవి డంబాలు పలికి కుక్కను గొట్టలేక పోయినావు గదా! ఈ మాత్రం దానికేనా పాముల దేవయ్య పండులవేట కతజెప్పి ఫక్కున నవ్వినావు. కాకీ గుడ్డల పరువు దీస్తివి గదా!” అని నేనంటే పక్కనున్నోలందరూ ముసిముసి నవ్వులు నవ్విండ్రు.

—ఎండ్లూరి సుధాకర్

ఇల్లంపల్లి రమణారావు 96.6.69